

עת"א 31053/02/16 - יהודה דורון נגד שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 31053-02-16 דורון נ' שירות בתי הסוהר

לפני כבוד הנשיא אברהם טל

העותר יהודה דורון

נגד

המשיב שירות בתי הסוהר

החלטה

1. העותר הורשע בבימ"ש השלום בת"א בגניבה בידי מורשה, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, רישום כוזב במסמכי תאגיד והפרת אמונים בתאגיד, בעבירות על פק' מס הכנסה ובהלבנת הון ונידון לשמונה וחצי שנות מאסר, לתשלום קנס בסכום של מיליון וחצי ₪ או 15 חודשי מאסר תמורתו ותשלום פיצוי לקיבוץ בסכום של חצי מיליון ₪.
2. ביום 18/2/15 דחה ביהמ"ש המחוזי בת"א בע"פ 55939-12-13 את ערעורו של העותר על הרשעתו וקיבל את ערעורו על גזר הדין כך שירצה 7 שנות מאסר פחות יום וחלף תשלום הקנס ירצה שנת מאסר.
3. המערער לא שילם את הקנס וחתם על בקשה להפעיל את תקופת המאסר של שנה שנקבעה ע"י ביהמ"ש המחוזי חלף תשלום הקנס.
4. ביום 15/12/15 הורה בימ"ש זה, במותב אחר, על שילובו של העותר בסבב חופשות, תחילה ל-8 שעות ובתנאים נוספים שקבע בסיפא החלטתו בעת"א 1473-10-15.
5. העותר יצא עד הגשת כתב התשובה לשלוש חופשות של 8 שעות והוא מבקש לצאת לחופשות של 48 שעות פעם בחודש שכן הוא מרצה "מאסר קצר" לתקופה של פחות משבע שנים.
6. ב"כ העותר טוענת שאין לחשב את שנת המאסר שמרצה העותר בגין אי תשלום הקנס כחלק מתקופת המאסר לצורך משך החופשות.
7. ב"כ המשיב טוען שלצורך חישוב משך ותדירות חופשותיו של העותר יש להתחשב גם בשנת המאסר שהוא מרצה חלף הקנס ומשכך הוא מרצה 8 שנות מאסר פחות יום ועפ"י הפקנ"צ הוא זכאי לצאת לשלוש חופשות ראשונות של 24 שעות, לכל היותר, בתדירות של אחת לחודשיים, שכן הוא מרצה "מאסר ממושך".

6. ב"כ העותר סומכת טענתה על פסה"ד של ביהמ"ש העליון ברע"ב 1049/15 **ניסים נזרי נ' שב"ס**, שבו נקבע כי לצורך חישוב תקופת מאסרו של אסיר לצורך שחרור מנהלי עפ"י סעיף 68(א)(1) לפקודת בתי הסוהר אין להתחשב בתקופת מאסר שריצה חלף קנס.
7. כב' השופט הנדל קבע בסעיף 3 לחוות דעתו שמבחינה מהותית יש לראות אסיר שמרצה מאסר בגין אי תשלום קנס כמי שנגזר עליו קנס ולא מאסר ובבוא ביהמ"ש לפרש תחולתו של הסדר מסוים על מאסר חלף קנס הוא יגלה "פני מאסר" רק כשהדבר משתלב באופי ההסדר ואין בהחלתו משום שינוי בעונשו המהותי של האסיר. "דוגמא לכך היא ההסדרים קובעים ליציאה לחופשות או תוכניות שיקום שונות בין כותלי בית הסוהר. אלה נובעים מאופיו של עונש המאסר ואינם מביאים לשינוי מהותי בעונשו של האסיר" (ההדגשה לא במקור - א.ט.).
8. בסעיף 6 לפסק הדין קבע כב' השופט הנדל שהסטנדרט של 4 שנות מאסר שקבע המחוקק לצורך שחרור מנהלי תכליתו התחשבות במסוכנות האסיר או חומרת מעשיו. אי תשלום הקנס לא הפך את האסיר למסוכן יותר או את מעשיו נושא מאסרו לחמורים יותר ולכן הוא ייבחן רק לאור תקופת המאסר שנגזרה עליו מלכתחילה, כאשר צירוף התקופות הוא רק כלי לחישוב מועד השחרור וקביעת סדרי קדימויות בין אסירים שונים (ראה סעיף 7 לפסה"ד וסעיף 44 לפסק דינו של כב' השופט סולברג).
9. לאור האמור לעיל לא מצאתי בסיס להבחנה בין אי חישוב תקופת מאסר חלף קנס לצורך שחרור מנהלי לבין חישוב תקופת מאסר חלף קנס לצורך חישוב משך חופשות ותדירותן, כטענת המשיב.
10. אני מקבל את העתירה ומורה למשיב להוציא את העותר לחופשות כאילו הוא מרצה מאסר למשך 7 שנים פחות יום.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לצדדים בדואר.

ניתנה היום, ז' אב תשע"ו (11 אוגוסט 2016) בהעדר הצדדים.

אברהם טל, נשיא